

Stykke udtrykkelig at pege paa, at en Ægtefælle kan have forholdt sig paa en saadan Maade efter at være blevet bekendt med sin Ægtefælles Forseelse, at han herved maa anses for at have frafaldet Krav imod denne. Et saadant Forhold kan ligge i en fortsat Kønsforbindelse, men da der ikke ubetinget bør tillægges denne Virkning af Tilgivelse, har man formuleret Bestemmelsen saaledes, at det overlades til Domstolenes Skøn, om et Frafald af Skilsmissekravet kan anses for at foreligge.

ad § 63.

Denne Bestemmelse er ny. Selv om de Omstændigheder, der efter Loven giver Ret til Skilsmisse, som oftest er saadanne, at der i Medfør af § 52 ogsaa vilde kunne forlanges Separation, har man for paa Forhaand at afskære enhver Tvivl ment det rettest at indsatte en udtrykkelig Bestemmelse herom. Der sker ikke herved den skyldige Ægtefælle nogen Uret, hvorved ogsaa henvises til, at denne i Henhold til § 53 i hvert Fald efter to Aars Forløb kan opnaa Skilsmisse, og det ses ikke rettere, end at der til Grund for Nedsættelsen af Kravet fra Skilsmisse til Separation hos den klagende Ægtefælle som Regel vil ligge et alvorligt Ønske om at undgaa den endelige Opløsning af Ægteskabet, som det maa være Myndighedernes Sag at beskytte.

ad § 64.

De samme Grunde, der talte for i de to tidligere Regeringsforslag at indsatte en Bestemmelse i §§ 52 og 54 om, at Afgørelsen, naar begge Ægtefæller var enige herom, kunde træffes af Administrationen, taler i Virkeligheden for, at Afgørelsen i alle Tilfælde, hvor en Ægtefælle er berettiget til at faa Separation eller Skilsmisse ved Dom, kan træffes af Administrationen, naar begge Ægtefæller har erklæret sig enige om denne Afgørelsesmaade, idet de begge har fremsat Begæring derom. Der sker ikke herved nogen Krænkelser af nogen berettiget Interesse, og Domstolene befries for en Mængde „oplagte Sager“ samtidig med, at der sikres Parterne en hurtig, diskret og billig Afgørelsesmaade. De Tilfælde, der herefter væsentlig vil blive indbragt for Domstolene, vil være dem, hvor Samtykke ikke kan skaffes, da vedkommende Ægtefælle er forsvundet, jfr. § 56, eller hvor den anden Ægtefælle nægter at meddele Samtykke, hvad enten dette skyldes Udslaget af en almindelig Modvillie mod Separation eller Skilsmisse eller et

Ønske om at se en virkelig tvivlsom Sag afgjort ved Domstolene.

Om Forholdet mellem Administrationen og Domstolene bemærkes, at førstnævnte ligesom hidtil vil være berettiget til at vise Sagen fra sig, hvis den finder Beviset mangelfuldt, eller den uanset en fremsat Begæring maa antage, at der i Virkeligheden ikke er Enighed mellem Parterne om at ønske den administrative Afgørelse. Med Hensyn til den samstemmende Begæring bemærkes, at hvis den ene Part ønsker administrativ Afgørelse og derfor indbringer Sagen for Administrationen, bør denne f. Eks. ved Mæglingen afæske den anden Part Erklæring om, hvorvidt ogsaa han ønsker denne Afgørelsesmaade, og svarer han bekræftende herpaa, vil Sagen kunne afgøres overensstemmende hermed. Er Afgørelsen truffet, kan Spørgsmaalet selvfølgelig ikke mere bringes for Domstolene undtagen som et Spørgsmaal om Myndighedsoverskridelse fra Administrationens Side. Endnu skal det tilføjes, at Andragender om Skilsmisse selvfølgelig maa indgives til Øvrigheden forinden de Frister, der i de enkelte Paragraffer maatte være fastsat for Anlæg af Sag.

ad § 65.

Ændringen i 1ste Stykke skyldes Udeladelsen af Kapitelne om Ægteskabets Retsvirkninger.

ad Kapitel VII.

ad § 75.

Paragraffen er ført tilbage til Affattelsen i Kommissionsudkastet af 1913 § 77.

ad § 80.

Ændringerne er gjorte i Overensstemmelse med Familieretskommissionens Betænkning angaaende Udkast til Lov om Umyndighed og Værgemaal Pag. 84—85.

ad § 82.

I § 169 i det af Folketinget vedtagne Forslag bestemmes, at Ægteskabssager anlægges ved Underretten, jfr. Retsplejelovens § 225, Nr. 5, og ifølge Retsplejelovens Regler vilde en Ægteskabssag da ikke kunne naa længere end til Landsretten, jfr. Retsplejelovens § 435, hvorved ogsaa mærkes Bestemmelsen i § 90, 1ste Stykke, 2det Punkt, hvorefter Justitsministeren ikke kan meddele Tilladelse til Paaanke af en Dom, ved hvilket et Ægteskab er opløst,